Octrooiraad

₁₂ A Terinzage legging ₁₀ 8800350

Nederland

(19) NL

- Synthetische galanthamine-derivaten, werkwijze voor het bereiden daarvan, en farmaceutische samenstellingen.
- (51) Int.Cl4.: CO7D 491/048, A61K31/55.
- (7) Aanvrager: Stichting Biomedical Research & Advice Group te Eindhoven.
- Gem.: Ir. Th.A.H.J. Smulders c.s. Vereenigde Octrooibureaux Nieuwe Parklaan 107 2587 BP 's-Gravenhage.

- (21) Aanvrage Nr. 8800350.
- 22 Ingediend 12 februari 1988.
- (32) -
- **3**1) ·
- 62) --
- 43 Ter inzage gelegd 1 september 1989.

De aan dit blad gehechte stukken zijn een afdruk van de oorspronkelijk ingediende beschrijving met conclusie(s) en eventuele tekening(en).

Titel:

Synthetische galanthamine-derivaten, werkwijze voor het bereiden daarvan, en farmaceutische samenstellingen.

De uitvinding heeft betrekking op nieuwe synthetische galanthaminederivaten, alsmede op een werkwijze voor het bereiden daarvan en op farmaceutische samenstellingen die een van de nieuwe synthetische galanthaminederivaten bevatten.

Galanthamine is een amaryllidaceae-alkaloīde
met formule (4), dat in 1930 voor het eerst werd geïsoleerd uit het species Lycoris radiata. Later is galanthamine in vele amaryllidaceae soorten aangetoond, waaronder
Galanthus en Leucojum soorten. Galanthamine heeft een
acetylcholinesterase remmende werking, zij het lager
dan de in de handel verkrijgbare cholinesterase-remmers
neostigmine, pyridostigmine en edrophonium.

Deze geneesmiddelen zijn klinisch effectieve antagonisten van niet-depolariserende spierrelaxantia. Aangenomen wordt dat hun acetylcholinesterase remmende werking aanleiding geeft tot een verlenging van de verblijftijd van acetylcholine bij het postsynaptische membraan, waarbij dit acetylcholine de spierrelaxantia van de motorische eindplaat verdringt. Naast hun nicotine-achtige 20 werking op het postsynaptische membraan van dwarsgestreepte spieren vertonen deze cholinesterase remmers ongewenste, muscarine-achtige cholinerge bijwerkingen op het hart en in de longen. De op het hart optredende bijwerkingen zijn vooral bradycardie en dysritmieën. Om effecten zoals bradycardie na toediening van cholinesterase remmers te voorkomen moeten atropine of andere anticholinergica worden toegediend. Een voordeel van galanthamine boven de vermelde geneesmiddelen is de afwezigheid van significante muscarine-achtige bijwerkingen en het antagoneren

van de ademhalingsdepressieve werking van de opioīden.
Klinisch gebruik van galanthamine als cholinesterase
remmer is in de praktijk echter vanwege zijn relatief
lage activiteit in hoofdzaak beperkt gebleven tot het
opheffen van de door verschillende curare-achtige stoffen
veroorzaakte neuromusculaire blokkering.

Bij eerdere onderzoeken is gebleken dat een kwaternisering van het op de 10-plaats gelegen stikstofatoom met verzadigde alkylgroepen met 1-5 koolstofatomen en met een benzylgroep mogelijk is. Het tegenion is daarbij jodide, hydroxyde of chloride. Deze gekwaterniseerde galanthamine-derivaten bleken een sterkere anticholinesterasewerking te vertonen dan galanthamine zelf.

Ook is bekend om de op de 3-plaats gelegen 15 hydroxylgroep te veresteren, bijv. tot het acetaat of het 2'-hydroxybutyraat.

In 1976 werd 6-0-demethylgalanthamine met formule (5), sanguinine genaamd, in zeer lage concentratie beneden 0,01 % aangetroffen in en geïsoleerd uit Lycoris sanguinea 20 Maxim. var. Kiushiana Makino. Later is ook het 3-0-2'(R)-hydroxybutyrylderivaat daarvan geïsoleerd uit Leucojum Asetivum L.

Totnogtoe is men er niet in geslaagd om sanguinine te synthetiseren. Pogingen daartoe zijn beschreven

25 door Kametani et al, J. Chem. Soc. (C) 1971, blz. 590-592,
maar deze pogingen bleken vruchteloos. De door Kametani
geuite veronderstelling, dat 6-0-demethylgalanthamine
een sterkere analgetische werkzaamheid zou bezitten
dan galanthamine zelf, kon dan ook niet worden geverifi30 eerd.

Na een uitvoerig onderzoek is nu een methode gevonden voor het bereiden van 6-0-demethylgalanthamine en daarvan afgeleide verbindingen, en is gevonden dat deze verbindingen waardevolle farmacologische eigenschappen bezitten, in het bijzonder een perifeer werkende anticholinesterase activiteit vertonen, gepaard gaande aan het nagenoeg ontbreken van muscarine-achtige cholinerge bijwerkingen op het hart en in de longen, welke klinische toepassing als antagonist voor niet-depolariserende neuromusculair blokkering mogelijk maakt.

De uitvinding betreft op de eerste plaats synthetische galanthamine-derivaten met formule (1) waarin R¹ staat voor H, OH of OCOR², en R² staat voor een alkyl- of hydroxyalkylgroep met 1-5 koolstofatomen,

10 en gekwaterniseerde galanthamine-derivaten met formule

waarin R^1 en R^2 de bovengenoemde betekenissen hebben, R^3 staat voor een alkylgroep met 1-5 koolstofatomen, een alkenylgroep met 2-5 koolstofatomen, of een benzyl-

15 groep; en
 X⁰ staat voor een anion,
 alsmede bifunctionele vormen van de galanthamine-deri vaten met de formules (1) en (2).

galanthamine-derivaten worden zg. "bulky esters" bedoeld.
Sommige geneesmiddelen zijn actiever in hun bifunctionele
vorm, zoals de bekende geneesmiddelen ambenoniumchloride,
demecariumbromide en atracurium met de formules 9-11.
Bifunctionele vormen van de onderhavige galanthamine-derivaten kunnen worden verkregen door kwaternisering
met bifunctionele alkylhalogeniden zoals verbindingen
met de formules 12-19 (waarin X een halogeenatoom voorstelt en n een geheel getal van 1 of hoger voorstelt),
of door carbamaatvorming met bifunctionele carbamoylhalogeniden zoals verbindingen met formule 20.

In het eerste geval, kwaternisering met bifunctionele alkylhalogeniden, wordt een verbinding met formule l gealkyleerd met een bifunctioneel alkylhalogenide, waardoor een bifunctionele verbinding ontstaat met onderling verbonden kwaternaire stikstofatomen (analoog aan ambenoniumchloride en atracurium). In het tweede geval, carbamaat-

5

vorming met bifunctionele carbamoylhalogeniden, wordt een verbinding met formule 1 of, bij voorkeur, een verbinding met formule 2, geacyleerd met een bifunctioneel carbamoylhalogenide, waardoor een bifunctionele verbinding ontstaat waarvan de twee functionele eenheden via de op de 6-plaats gelegen fenolische hydroxylgroepen met elkaar zijn verbonden (analoog aan demecariumbromide).

Het tegenion van de verbindingen met formule 2 dient een farmaceutisch aanvaardbaar anion te zijn. 10 Dergelijke anionen zijn op zichzelf aan de deskundigen bekend, bijvoorbeeld chloride, bromide, jodide, acetaat, methylsulfaat, e.d. Doorgaans geven de meest ionogene tegenionen de beste resultaten.

De grootste farmacologische activiteiten worden

15 bereikt met de verbindingen met formule (2), d.w.z.

de gekwaterniseerde derivaten van 6-0-demethylgalanthamine.

De grootste voorkeur hebben N-allyl-6-0-demethylgalanthaminiumjodide en -methylsulfaat, derhalve synthetische

galanthamine-derivaten met formule (2), waarin

20 R³ een allylgroep voorstelt, X⁶ een jodide of methylsulfaat anion voorstelt, en R¹ een hydroxylgroep voorstelt.

Bij farmacologisch onderzoek werd bijvoorbeeld vastgesteld, dat N-allyl-0-6-demethylgalanthaminiumjodide een met neostigmine methylsulfaat vergelijkbare farmacodynamische werking vertoont met een snellere ontplooiing van de werking en een vrijwel even lang aanhoudende werking, terwijl de cardiovasculaire bijwerkingen significant minder zijn. Daardoor heeft deze verbinding volgens de uitvinding een bredere veiligheidsmarge dan neostigmine.

De uitvinding betreft verder farmaceutische samenstellingen met anti-cholinesterase activiteit, die een synthetisch galanthamine-derivaat volgens de uitvinding omvatten, naast een of meer farmaceutisch aanvaardbare dragers, verdunningsmiddelen en/of adjuvantia. Dergelijke stoffen zijn aan de deskundigen bekend, evenals

de verschillende vormen die farmaceutische samenstellingen, afhankelijk van de beoogde toedieningswijze, kunnen hebben. Desgewenst kunnen de farmaceutische samenstellingen ook nog andere actieve componenten bevatten. De toedieningswijzen van de bekende anticholinesterase geneesmiddelen zijn ook bruikbaar voor de farmaceutische samenstellingen volgens de uitvinding. Voorbeelden zijn intraveneuze, intramusculaire, parenterale en orale toediening; het farmaceutische preparaat kan bijv. een injectievloeistof of een ampul zijn of de vorm van tabletten hebben.

Ook betreft de uitvinding een werkwijze voor het bereiden van de synthetische galanthamine-derivaten volgens de uitvinding door een zuuradditiezout van een verbinding met formule (3) met behulp van boortribromide in een organisch oplosmiddel om te zetten in een 6-0-demethylverbinding met formule (1) en deze verbinding desgewenst op een op zichzelf bekende wijze om te zetten in een gekwaterniseerd galanthamine-derivaat met formule (2).

20 Zeer geschikt is gebleken een werkwijze waarbij
het hydrobromide zout van een verbinding met formule
(3) bij een temperatuur van 0-20°C wordt behandeld met
8/3 tot 3 molequivalenten BBr3 in dichloormethaan als
oplosmiddel en het daarbij gevormde boorcomplex door
25 zacht verwarmen in een waterige natriumbicarbonaatoplossing wordt omgezet in een 6-0-demethylverbinding
met formule (1), waarna deze verbinding desgewenst door
kwaternisering in watervrij milieu wordt omgezet in
een gekwaterniseerd galanthamine-derivaat met formule
30 (2).

Verbindingen volgens de uitvinding, waarin Rl staat voor een hydroxylgroep, kunnen worden verkregen, uitgaande van zuuradditiezouten van galanthamine. Wanneer men verbindingen wil bereiden, waarin Rl waterstof voorstelt, kan men daartoe een deoxygenering toepassen, bijv. een sulfonering van de 3-OH groep gevolgd door reductie

10

15

met bijvoorbeeld LiAlH4. Overigens kan men op zichzelf bekende methode toepassen om de hydroxylgroep te vervangen door een waterstofatoom.

Verbindingen volgens de uitvinding, waarin 5 Rl staat voor een OCOR2 groep, kunnen door op zichzelf bekende acyleringsreacties worden verkregen.

Kwaterniseringsmethoden zijn eveneens op zichzelf bekend. Zeer geschikte kwaterniseringsmiddelen zijn de halogeniden, zoals alkyl- en allyljodide, -chloride, -bromide.

De uitvinding zal aan de hand van de hiernavolgende beschrijving van uitgevoerde experimenten en Schema 1 worden toegelicht.

15 Bereidingsexperimenten

N-Allylgalanthaminiumjodide met formule (7e)

Galanthamine-hydrobromide (0,368 g, 1,0 mmol) 20 wordt onder matig verwarmen opgelost in water (10 ml). Na afkoelen voegt men NaOH (1,1 ml lM, 1,1 mmol) toe en extraheert men de waterige fase met dichloormethaan (3 x 20 ml). De verzamelde organische lagen worden gedroogd boven MgSO4 en ingedampt onder verminderde druk. Het 25 kristallijne residu (0,287 g, 100%) wordt getritureerd met diëthylether en afgefiltreerd: smeltpunt 126-127°C, en is in alle opzichten identiek met galanthamine. Galanthamine (0,287 g, 1,0 mmol), oppelost in acetonitril (8 ml), wordt behandeld met allyljodide (0,189 g, 1,125 30 mmol). Na opkoken onder reflux gedurende 4 uur worden het solvent en de overmaat allyljodide verwijderd onder vacuum. Het residu (0,450 g, 98%) wordt getritureerd met ether (10 ml) en vervolgens opgenomen in een mengsel chloroform-methanol (99: 1). Chromatografische zuivering $_{35}$ over kiezelgel (8 g) met chloroform-methanol (19 : 1 $\longrightarrow$ 3 : 1) en trituratie van het residu met diëthylether

geeft (7e) (0,325 g, 71%) met smeltpunt 250 - 255°C (ontleding). Analytisch zuiver materiaal ontstaat na kristallisatie uit ethylacetaat-methanol (6 : 1) : smelt-punt 253 - 256°C (ontleding). C20H26INO3 (455,34) berekend C 52,76, H 5,76, N 3,08; gevonden C 52,69, H 5,84, N 3,23. [α]D - 99° (c 1,05, methanol). H NMR (CDCl3-CD3OD, 9 : 1) δ : 6,95 (d, J 8 Hz, 1), 6,65 (d, J 8 Hz, 1), 6,37 (d, J 10 Hz, 1), 6,1 - 5,6 (m, 4), 5,20 (d, J 14 Hz, 1), 4,82 (m, 1), 4,68 (m, 2), 4,65 (m, 1), 4,2 - 3,6 (m, 3), 4,0 (breed, 1), 3,80 (s, 3), 2,96 (s, 3), 2,5 - 2,0 (m, 4).

6-0-Demethylgalanthamine met formule (5)

Aan een in een ijsbad gekoelde suspensie van 15 galanthamine-hydrobromide (3,68 g, 0,01 mol) in dichloormethaan (45 ml) wordt onder stikstof druppelsgewijs boortribromide (27 ml 1M in dichloormethaan) toegevoegd (30 minuten). Tijdens het toevoegen treedt coagulatie 20 op die nadien weer verdwijnt. Na 75 minuten bijkomende reactie bij kamertemperatuur, wordt het mengsel uitgegoten in warm water (50°C, 50 ml). Na de verdamping van de dichloormethaan neutraliseert men met natriumbicarbonaat (16,8 g, 0,20 mol). Na de vrijzetting van CO2 wordt 25 de licht basische waterige oplossing geëxtraheerd met dichloormethaan (5 x 75 ml). Drogen en indampen geeft een als rozetten kristalliserend residu (2,04 g, 71%), dat analytisch zuiver is na kristallisatie uit aceton. Smeltpunt 209 - 212°C (ontl.) lit. 210 - 213°C. C16H19NO3 30 (273,33) berekend C 70,31, H 7,01, N 5,12; gevonden C 70,44, H 7,11, N 5,09. $[\alpha]_D^{27}$ - 1320 (c 0,90, methanol), lit(3) - 1330 (ethanol). ^{1} H NMR (CD3OD) δ : 6,65 (d, J 8 Hz, 1), 6,62 (d, J 8 Hz, 1), 6,18 (d, J 10 Hz, 1), 5,99 (dd, J 10 en 4,5 Hz, 1), 4,95 (s, 2), 4,61 (m, 35 1), 4,23 (m, 1), 4,22 (d, J 15 Hz, 1), 3,79 (d, J 15 Hz, 1), 3,37 (m, 1), 3,16 (dt, J 15 en 4 Hz, 1), 2,57

(dt, J 15 en 1,5 Hz, 1), 2,52 (s, 3), 2,25 - 2,1 (m, 2), 1,78 (dd, J 15 en 3 Hz, 1).

N-ethyl-6-0-Demethyl-galanthaminiumjodide met formule (8a)

Men laat een suspensie van 6-0-demethylgalanthamine (0,100 g, 0,366 mmol) in aceton (4 ml) reageren met joodethaan (0,064 g, 0,41 mmol) gedurende 40 uur 10 bij kamertemperatuur. De suspensie verandert mettertijd van uiterlijk. Na filtratie en wassen met aceton (4 ml), isoleert men het ethylgalanthaminederivaat (8a) (0,115 g, 73%) met smeltpunt 243 - 248°C (ontl.). Analytisch zuiver materiaal (kleurloze plaatjes) verkrijgt 15 men door kristallisatie uit methanol (1:20): smeltpunt $249 - 250^{\circ}$ C (ontl.). $C_{18}H_{24}INO_3$ (429,30) berekend C 50,36, H 5,63, N 3,26; gevonden C 50,51, H 5,42, N 3,03. [α] $_{\rm D}^{27}$ - 1090 (c 0,99, methanol). ¹H NMR (CD₃OD - D₂O) δ : 6,85 (s, 2), 6,21 (d, J 10 Hz, 1), 6,12 (dd, J 10 20 en 4,5 Hz, 1), 5,1 - 4,7 (m, 3), 4,94 (d, J 15 Hz, 1), 4,37 (d, J 15 Hz, 1), 4,32 (m, 3), 3,74 (q, J 7 Hz, 2), 2,91 (s, 3), 2,59 (dt, J 15 en 1,5 Hz, 1), 2,37 (m, 1), 2,23 (ddd, J 15, 5 en 4 Hz, 1), 2,07 (m, 1), 1,58 (t, J 7 Hz, 3).

N-Ally1-6-0-demethylgalanthaminiumjodide met formule (8b)

Aan een suspensie van 6-0-demethylgalanthamine
30 (0,819 g, 3,0 mmol) in aceton (30 ml) voegt men allyljodide (0,574 g, 3,375 mmol) toe. Na 18 uur roeren bij
kamertemperatuur is de suspensie van uiterlijk veranderd
en wordt afgefiltreerd en gewassen met aceton (30 ml).
Men isoleert (8b) (0,831 g, 63%) met smeltpunt 228 35 230°C (ontl.). Herkristallisatie uit methanol (1 : 10)
levert analytisch zuiver (8b) op. Smeltpunt 232 - 233°C
(ontl.). C19H24INO3 (441,31) berekend C 51,71, H 5,48,

.8800350

25

N 3,17; gevonden C 51,49, H 5,76, N 3,05. [a] $_{\rm D}^{27}$ - 121° (c 1,01, methanol). ^{1} H NMR (CD3OD - D20) & : 6,85 (s, 2), 6,35 - 6,15 (m, 2), 6,12 (dd, J 10 en 4,5 Hz, 1), 5,89 (d, J 10 Hz, 1), 5,88 (d, J 16 Hz, 1), 4,97 (d, J 14 Hz, 1), 4,9 - 4,7 (m, 5), 4,41 (d, J 14 Hz, 1), 4,3 (m, 3), 2,92 (s, 3), 2,59 (dt, J 15 en 1,5 Hz, 1), 2,37 (m, 1), 2,23 (ddd, J 15, 5 en 4 Hz, 1), 2,12 (m, 1).

10

Resultaten

a) Vrijzetting van galanthamine (4) uit zijn HBr-zout 15 (6)

De neutralisatie van galanthaminiumbromide

(6), met 0,1 M NaOH is op zich een triviale zaak. Toch
dient rekening gehouden te worden met de relatief geringe

20 oplosbaarheid van galanthamine in een aantal organische
oplosmiddelen, en de niet onbelangrijke oplosbaarheid
in water. De verdelingscoëfficiënt tussen water en diëthylether bedraagt ongeveer 1,25; tussen water en dichloormethaan 0,06. Dit impliceert dat extractie bij voorkeur

25 met dit laatste solvent wordt uitgevoerd.

b) Kwaternisering van galanthamine met jodiden

De reactie van galanthamine met joodmethaan
verloopt zeer snel, met de hogere homologen relatief
langzaam. In tegenstelling tot eerder beschreven methoden
werd een polair solvent gebruikt, namelijk acetonitril.
De lagere homologen (7a, 7b) zijn direct kristallijn
te verkrijgen, de hogere, homologen (7c - 7e), vereisen
daarentegen een voorafgaandelijke chromatografische
zuivering (Kiezelgel, chloroform-methanol).
De NMR-gegevens wijzen op een β-selectieve N-alkylering

: de N-methylgroep is relatief meer afgeschermd dan de nieuw ingeplante groep en absorbeert rond 2,95 ppm. In het N-methylgalanthaminiumjodide (7a), absorbeert de ene methylgroep bij 2,95 en de andere bij 3,50 ppm. Hieruit volgt dat - rekening houdend met de conformationele structuur van galanthaminiumderivaten - de oorspronkelijk aanwezige methylgroep α-axiaal ingeplant staat in deze quaternaire derivaten. Het niet eerder beschreven N-allylderivaat (7e) werd geïsoleerd met een rendement van 71%.

c) 6-0-Demethylgalanthamine (Sanguinine), met formule (5)

De omzetting van galanthamine in zijn 6-0-demethyl-15 derivaat (5) werd reeds eerder geprobeerd. De gewenste verbinding kon echter niet verkregen worden wegens de te drastische reactieomstandigheden (fusie met pyridiniumchloride; behandeling met NaOH en hydrazinehydraat in diëthyleenglycol bij 200°C). Zuurgekatalyseerde 20 demethylering met de klassieke reagentie AlCl3 en HBr resulteert in competitieve doorbraak van de etherbrug 0 - 5.Selectieve 6-0-demethylering werd nu verwezenlijkt met een lM-oplossing van boortribromide in dichloormethaan. 25 Ze dient uitgevoerd te worden met 8/3 à 3 molequivalenten reagens bij 0 - 20°C. Het gebruik van 2 molequivalenten resulteert in slechts weinig demethylering. Verder is het aangewezen het HBr-zout (6) en niet de vrije base te bezigen. Na de reactie (~ 2 uur) is een boorcom-30 plex ontstaan, dat bij zacht verwarmen in waterig NaHCO3 overgaat in (5). Extractie met dichloormethaan levert relatief zuiver produkt op, dat voor analytische zuivering gekristalliseerd wordt uit aceton maar dat als zodanig te gebruiken is in de kwaternisering. Verbinding 35

10

(5), verkregen in 66% rendement, vertoont een smeltpunt, NMR-spectrum en draaiingshoek zoals eerder aangegeven voor sanguinine.

5 <u>d) N-Alkyl-6-0-demethylgalanthaminiumjodiden met formule</u> (8)

De kwaternisering van 6-0-demethylgalanthamine (5) is preparatief beter uitvoerbaar dan de 6-0-demethylering van galanthaminiumderivaten (7a - 7e): in het 10 eerste geval verloopt de reactie in watervrij milieu, in suspensie in aceton of acetonitril, en beperkt de opwerking zich tot affiltreren en kristalliseren; in het tweede geval rijst het probleem van de isolering van een hydrofiel reactieprodukt uit het waterig milieu 15 nodig voor de opwerking van het gevormde boorcomplex. Beide benaderingen zijn uitgetest en enkel de eerste, die ook de meest convergente is, is suksesvol. De kwaternisering is uitgevoerd bij kamertemperatuur en duurt ongeveer 1 dag : ze verloopt heterogeen maar 20 het substraat is toch voor ongeveer 1 % oplosbaar in aceton terwijl (8a) en (8b) virtueel onoplosbaar zijn. Het ethylderivaat (8a) is voor 73 %, het allylderivaat (8b) voor 63 % verkregen.

25

Farmacologische experimenten

De farmacologische eigenschappen van enkele verbindingen volgens de uitvinding werden vergeleken met die van neostigmine methylsulfaat in de volgende testprocedures.

1. nervus sciaticus - musculus tibialis anterior preparaat bij de rat

35

30

Na anesthesie met pentobarbital werden bij
. 8800350

ratten van 250-400 g beide halsaders van een cannule voorzien voor de toediening van geneesmiddelen. Een halsslagader werd eveneens van een cannule voorzien om de slagaderlijke bloeddruk te kunnen meten en registre-5 ren. In de luchtpijp werd een buis gebracht en de beademing werd geregeld met behulp van een Braun luchtpomp. De pees van de linker tibialisspier werd vrijgemaakt, doorgesneden en verbonden met een krachtverplaatsingstransducer. De nervus sciaticus werd onderbonden en gestimuleerd 10 via een bipolaire elektrode met supramaximale 0,1 Hz stimuli met een duur van 0,2 milliseconden. De kracht van de spiercontracties werd op een polygraaf opgenomen. De ratten werden met verwarmingslampen op een temperatuur van 37°C gehouden. Via continue infusie werd intraveneus 15 pancuroniumbromide (Pavulon®) toegediend totdat ongeveer 90-95% verlaging van de kracht van de spiercontracties was verkregen. Deze infusiesnelheid werd daarna gedurende het gehele experiment aangehouden. Nadat een gedurende ten minste 15 minuten constant blijvende blokkering 20 was bereikt werd één van de onderzochte geneesmiddelen intraveneus als bolus toegediend.

2. hemidiafragma van de rat

Van Wistar mannetjesratten (280-320 g) werden de linker hemidiafragma's met de bijbehorende middenrifzenuwen verwijderd en overgebracht in een orgaanbad dat een op 37°C gehouden Krebs oplossing bevatte en voorzien werd van een gasmengsel van zuurstof en 5% 30 CO2. De zenuw werd via elektroden gestimuleerd bij een frequentie van 0,1 Hz met supramaximale (rechthoekige) pulsen van 0,3 milliseconden. Na ten minste 30 minuten equilibreren werd aan het bad pancuroniumbromide (Pavulon®) toegevoegd om een blokkering van ongeveer 90% te verkrijgen (concentratie in het bad ongeveer 8 x 10-6M). Nadat een gedurende 5 minuten stabiele blokkering was bereikt

werden oplossingen van de onderzochte geneesmiddelen cumulatief aan het bad toegevoegd.

3. geïsoleerd geperfundeerd hart van de rat

5

Na anesthesie met diethylether van Wistar mannetjesratten (270-300 g) en na heparinizatie werden snel de harten verwijderd. Vervolgens werd het hart volgens de methode van Langendorff geperfundeerd. De perfusievloei-10 stof bevatte 128 mM NaCl; 4,7 mM KCl; 1,35 mM CaCl₂; 1,05 mM MgCl2; 0,42 mM NaHPO4; 20,2 mM NaHCO3; en 11,1 mM glucose. De pH van de perfusievloeistof bedroeg na beluchting met 95% O_2 - 5% CO_2 7,35 $\pm$ 0,05 (37°C). De druk van de linker ventrikel (LVD) werd gemeten met 15 behulp van een catheter, die in de linker ventrikel was gebracht en met een druktransducer was verbonden. Met behulp van twee zilveren elektrodes werd een bipolair electrocardiogram verkregen; de ene elektrode was verbonden met de metalen inbrengcannule en de andere elektrode 20 was verbonden met de apex van de ventrikel. De coronaire doorstroming (volumehoeveelheid perfusievloeistof per tijdseenheid) werd gemeten met een microprocessor die de perfusiedruk regelde door instellen van de peristaltische perfusiepomp.

25

4. nervus ulnaris-adductor pollicis spier preparaat bij de aap (Macaca Arctoides)

Na anesthesie met ketamine hydrochloride (Ketalar®), 30 in een dosering van 10 mg/kg intramusculair, werd bij apen van 8,5-13,2 kg van beiderlei geslacht de trachea geïntubeerd met een orale tube (Portex, maat 7,5).

Vervolgens werden drie intraveneuze cannules in respectievelijk vena saphena magna links en rechts en in de vena cephalica links aangebracht voor de toediening van geneesmiddelen.

De anesthesie werd voortgezet door middel van continue intraveneuze toediening van thiopenthal natrium (Nesdonal) in een dosering van 10 mg/kg/uur (WTi Holland infuuspomp).

De dieren werden gedurende het experiment beademd met een Loosco Infant Ventilator M.K. 11 met een frequentie van 35/min., een slagvolume van 15 ml/kg en een FiO2 van 30%, onder gelijktijdige registratie van het capnogram (Capnograph Mark 11).

De apen werden door middel van een HSE temperatuur regulator-type 313 rectaal op een temperatuur van 37°C gehouden.

Meting van de arteriële bloeddruk in de arteria femoralis (angiocath. 22G) vond plaats met een Gould
15 Statham transducer en een HSE elektro manometer. De hartfrequentie werd gemeten met behulp van een biotachometer BT-1200. De nervus ulnaris werd gestimuleerd met supramaximale 0,1 Hz stimuli met een duur van 0,2 milliseconden afkomstig van een Grass S 88 stimulator.

De isometrische contracties van de adductor pollicis spier werden gemeten met behulp van een Gould Statham force transducer UTC 3 en een Muscle Relaxation Monitor MK 11.

Alle registraties werden verricht met een Physio-25 polygraph varioscript (Schwarzer).

Via continue infusie (Dascou 300 infuuspomp) werd intraveneus pancuronium bromide (Pavulon®) toegediend totdat ongeveer 90% verlaging van de kracht van de spiercontracties was verkregen. Deze infusiesnelheid werd

30 daarna gedurende het gehele experiment aangehouden.
Nadat een gedurende ten minste 20 minuten constant blijvende
blokkering was bereikt werd één van de onderzochte farmaca
intraveneus toegediend. Het doseringsschema voor neostigmine
methylsulfaat (n=3) was 5,10 en 20; 10,20 en 5; en 20,5

35 en 10 /ug/kg en voor N-allyl-0-6-demethylgalanthaminejodide (n=4) 5,10 en 20; 10,20 en 5; en 20,5 en 10 /ug/kg,

deze laatste dosering twee keer.

Ter vermijding van cumulatie werd na uitwerking van het voorgaande effect een pauze van ten minste 30 minuten ingelast.

Aan het eind van het experiment werden beide farmaca in een dosering van 40 /ug/kg intraveneus toegediend, met name ter bestudering van eventuele cardiovasculaire bijwerkingen.

10

5

Calculaties

Dosis-respons krommen werden meestal gedaan volgens het principe van een rekenkundige reeks: x, 15 1/2x en 1/4x.

De ED50 waarden werden berekend met behulp van lineaire regressie. Gemiddelde waarden $\pm$ SD/ $\sqrt{n}$ -1.

20 Resultaten

1. nervus sciaticus-musculus tibialis anterior preparaat bij de rat

25

In dit experiment werd de antagonistische werking van neostigmine, galanthamine en galanthamine analoga ten opzichte van een continue neuromusculaire blokkade van ongeveer 90-95% met pancuronium bestudeerd.

Zoals uit tabel 1 volgt, was N-ally1-6-0-demethyl-galanthaminejodide het meest potente analogon van galanthamine.

De ED50 waarden (dosering van de antagonist welke 50% antagonisme geeft) waren voor neostigmine 35 en N-ally1-6-0-demethylgalanthamine respectievelijk 7,4 en 8,5 /ug/kg.

De dosis-respons krømmen van neostigmine en

N-ally1-6-0-demethylgalanthamine zijn weergegeven in tabel 2 en fig. 1. In een dosering van 15 /ug/kg hadden beide farmaca ongeveer dezelfde werkingsduur (duur 50%, tijd van toediening tot 50% afname van het maximale effect); voor neostigmine 13,29 ± 1,20 min. en voor N-ally1-6-0-demethylgalanthamine 11,83 ± 1,06 min. De duur tot het maximale effect bij bovengenoemde dosering was voor N-ally1-6-0-demethylgalanthamine 2,47 ± 0,20 min. en voor neostigmine 3,38 ± 0,20 min. (tabel 2).

10

2. hemidiafragma van de rat

Zowel neostigmine, als N-allyl-6-0-demethylgalan- thamine antagoneerden de neuromusculaire blokkade van pancuronium.

De EC₅₀ waarden (de concentratie welke 50% antagonisme geeft) waren voor beide farmaca $1-2.10^{-7}$ Mol (fig. 2 en 3); het antagonisme van N-allyl-6-0-demethyl-galanthamine bleek echter effectiever te zijn.

20

3. geïsoleerd geperfundeerd hart van de hart

Tabel 3 toont de werking van neostigmine en N-allyl-6-0-demethylgalanthamine op het geïsoleerd geperfundeerd 25 hart van de rat.

N-allyl-6-0-demethylgalanthamine had een significant kleiner negatief chronotroop effect dan neostigmine.

4. nervus ulnaris-adductor pollicis spier preparaat 30 bij de aap

1. Antagonisme

De antagonistische werking van N-allyl-6-0-demethylgalanthaminejodide en neostigmine methylsulfaat bij de aap in doseringen van 5,10 en 20 /ug/kg intraveneus

zijn weergegeven in tabel 4 en fig. 4 en 5. Beide antagonisten bezaten nagenoeg dezelfde potentie, de ED50 bedroeg
voor N-allyl-6-0-demethylgalanthamine 13,8 /ug/kg en
voor neostigmine 12,7 /ug/kg; de tijd van toediening
tot het maximale effect bedroeg voor N-allyl-6-0-demethylgalanthamine ongeveer 50% van die voor neostigmine en
de duur van werking van neostigmine was langer, ongeveer
een factor 1,5.

10 2. Cardiovasculair

Voor beide farmaca werden bij doseringen van 5,10 en 20/ug/kg intraveneus geen significante cardio-vasculaire bijwerkingen, in de zin van veranderingen van hartfrequentie en gemiddelde arteriële bloeddruk, waargenomen.

Neostigmine methylsulfaat, in een dosering van 40 /ug/kg intraveneus, gaf echter aanleiding tot een daling van de hartfrequentie van 40 ± 7% maximaal, terwijl de gemiddelde arteriële bloeddruk daalde met 29 ± 20% (fig. 6). N-allyl-6-0-demethylgalanthaminejodide in dezelfde dosering liet een daling van de hartfrequentie zien van maximaal 5 ± 1% en van de gemiddelde bloeddruk arterieel van 4 ± 4% (fig. 6).

25

Op basis van de uitgevoerde experimenten kunnen de volgende gevolgtrekkingen worden gemaakt.

- 1. N-ally1-6-0-demethylgalanthaminejodide is het 30 meest potente analogon in de serie van analoga van GalanthamineHBr.
  - 2. N-allyl-6-0-demethylgalanthaminejodide is ongeveer even potent als neostigmine methylsulfaat, heeft een snellere ontplooiing van werking, een werkingsduur vergelijkbaar met neostigmine, terwijl de cardiovasculaire bijwerkingen significant kleiner zijn. Daardoor heeft

deze verbinding een bredere veiligheidsmarge (therapeutische index) dan neostigmine in de dier-experimentele screeningstesten.

•	Dosis / ^{ug/kg}	Duur tot max.effect (min)	Antagonisme (%)	Duur 50% (min)	ED ₅₀ ug/kg)
Neostigmine methylsulfaat	30	2,00±0,24	98±1	19,25±2,49	7,4
Galanthamine HBr	1000	3,20±0,78	79±7	22,16±4,51	340
N-Methyl- galanthaminel	250	0,84±0,15	98±1	10,21±2,51	46
N-ethyl- galanthamineI	250	1,24±0,12	84±2	9,33±1,90	18
N-propyl- galanthaminel	250	2,08±0,85	95±3	17,33±2,28	71
N-allyl- galanthamineI	250	1,13±0,34	91±2	13,62±1,61	21
N-butyl- galanthaminel	250	1,52±0,10	69±9	8,73±1,53	125
6-0-demethyl- galanthaminel	, 250	1,58±0,23	90±4	13,25±2,34	73
N-ethyl-6-0- demethylgalanthamineI	30	2,13±0,14	78±4	8,91±1,18	<u>-</u>
N-allyl-6-0 demethylgalanthamineI	15	2,47±0,20	90±2	11,83±1,06	8,5

Tabel 1 De werking van neostigmine methylsulfaat, galanthamineHBr en galanthamine analoga op de spierkracht van de tibialis anterior spier van de rat. De vermelde dosis was steeds de hoogste van de dosis-respons kromme. Pancuronium bromide werd continu geïnfundeerd gedurende het experiment. ED_{50} is de dosis van de antagonist welke 50% antaginisme van de door pancuronium veroorzaakte afname van de spierkracht geeft. Gemiddelde $\pm$ SD/ $\sqrt{n}$ -1 en n=4 voor alle waarden. - = geen dosis-respons kromme.

	Dosis / ^{ug/kg}	Duur tot max.effect (min.)	Antagonisme %	Duur 50% (min)
Neostigmine methylsulfaat	30	2,00±0,24	98±1	19,25±2,49
	15	3,38±0,20	81±6	13,29±1,20
	7,5	2,60±0,32	48±8	7,50±0,52
N-allyl-6-0-demethylgalanthamine I	- 15	2,47±0,20	90±2	11,83±1,06
	11	3,03±0,20	66±2	10,80±1,32
	7	2,30±0,21	38±6	8,10±0,81

Tabel 2 De werking van neostigmine methylsulfaat en N-allyl-6-0-demethyl-galanthamineI op de spierkracht van de tibialis anterior spier van de rat. Pancuronium bromide werd continu geInfundeerd gedurende het experiment. Gemiddelde $\pm$ SD/ $\sqrt{n}$ -1 en n=4 voor alle waarden.

	Concentratie (Mol)	LVD (%)	Coronaire perfusie	Frequentie
N-allyl-6-0-demethyl- galanthamine I	3x10 ⁻⁵	-3,1±1,3	-4,1±2,5	-6,1±1,9
	10-4	-4,7±1,7	-3,2±1,4	-10,8±0,5
Neostigmine Methylsulfaat	3×10 ⁻⁵	+9,7±5,1	-6,3±2,0	-15,9±2,4

Tabel 3 De werking van N-allyl-6-0-demethylgalanthamineI en neostigmine methylsulfaat op het geïsoleerde geperfundeerde hart van de rat. De gegevens zijn weergegeven als percentage toename of afname van de controle waarden LVD = linker ventrikel druk. Alle gegevens zijn de gemiddelden van vijf tot zeven experimenten. Gemiddelde±SD//n-l.

	Dosis /ug/kg	Duur tot max.effect (min)	Antagonisme (%)	Duur 50% (min)
Neostigmine methylsulfaat	20	10,84±0,47	72,3±5,0	39,73±0,62
	10	10,93±0,15	34,3±3,3	34,82±3,26
	. 5	9,87±0,31	13,0±2,0	25,42±2,66
N-allyl-6-0-demet galanthamine I	hy1- 20	4,07±0,20	67,3±6,4	23,47±4,09
	10	4,80±0,64	31,3±5,8	18,60±2,24
	. 5	5,00±0,37	14,5±3,7	16,73±1,57

Tabel 4 De werking van neostigmine methylsulfaat (n=3; o---o) en N-allyl-6-O-demethylgalanthamineI (n=4; •---•) op de spierkracht van de adductor pollicis spier van de aap. Pancuronium bromide werd continu geïnfundeerd gedurende het experiment. Gemiddelde±SD//n-1.

Figuurbeschrijving

Fig. 1. De werking van neostigmine methylsulfaat (0---0) en N-allyl-6-0-demethylgalanthamine I (•---•) op de spierkracht van de tibialis anterior spier van de rat. Pancuronium bromide werd continu geïnfundeerd gedurende het experiment. Gemiddelde + SD/Vn-1 en n=4 voor alle waarden.

10 Fig. 2. De werking van neostigmine methylsulfaat op de spierkracht van het indirect gestimuleerde hemidiafragma van de rat; n=5.

Fig. 3. De werking van N-allyl-6-0-demethylgalanthamine I op de spierkracht van het indirect gestimuleerde 15 hemidiafragma van de rat; n=5.

Fig. 5. De werking van neostigmine methylsulfaat (n=3; o---o) en N-allyl-6-0-demethylgalanthamine I (n=4; •---•) op de spierkracht van de adductor pollicis spier van de aap. Pancuronium bromide werd continu geïnfundeerd gedurende het experiment. Gemiddelde $\pm$ SD/ $\sqrt{n}$ -1.

Fig. 6. De invloed van neostigmine methylsulfaat (dosis 40 µg/kg; n=3) en N-allyl-6-0-demethylgalanthamine I (dosis 40 µg/kg; n=4) op hartfrequentie en gemiddelde arteriële bloeddruk bij de aap.

CONCLUSIES

- 1. Synthetische galanthamine-derivaten met formule
- (1)

waarin R1 staat voor H, OH of OCOR2, en

R² staat voor een alkyl- of hydroxyalkylgroep met 1-5

koolstofatomen,

en gekwaterniseerde galanthamine-derivaten met formule

(2)

waarin $\mathbb{R}^1$ en $\mathbb{R}^2$ de bovengenoemde betekenissen hebben, $\mathbb{R}^3$ staat voor een alkylgroep met 1-5 koolstofatomen,

een alkenylgroep met 2-5 koolstofatomen, of een benzylgroep; en

XO staat voor een anion,

alsmede bifunctionele vormen van de galanthamine-derivaten met de formules (1) en (2).

- 2. Synthetische galanthamine-derivaten met formule (2), waarin
  R³ een allylgroep voorstelt,
  X⁶ een jodide of methylsulfaat anion voorstelt, en
  - Rl een hydroxylgroep voorstelt.
- 20 3. Farmaceutische samenstelling met anti-cholinesterase activiteit, omvattende een synthetisch galanthaminederivaat volgens conclusie 1 of 2, alsmede een of meerdere
  farmaceutisch aanvaardbare dragers, verdunningsmiddelen,
  en/of adjuvantia.
- 4. Werkwijze voor het bereiden van synthetische galanthamine-derivaten met de formules (1) en (2), waarin de symbolen de in conclusie 1 vermelde betekenissen hebben, door een zuuradditiezout van een verbinding met formule (3)
- met behulp van boortribromide in een organisch oplosmiddel om te zetten in een 6-0-demethylverbinding met formule

- (1) en deze verbinding desgewenst op een op zichzelf bekende wijze om te zetten in een gekwaterniseerd galanthamine-derivaat met formule (2).
- 5. Werkwijze volgens conclusie 4, waarbij het

  hydrobromide zout van een verbinding met formule (3)

  bij een temperatuur van 0-20°C wordt behandeld met

  8/3 tot 3 molequivalenten BBr3 in dichloormethaan als

  oplosmiddel en het daarbij gevormde boorcomplex door

  zacht verwarmen in een waterige natriumbicarbonaat-oplos
  sing wordt omgezet in een 6-0-demethylverbinding met

  formule (1), waarna deze verbinding desgewenst door

  kwaternisering in watervrij milieu wordt omgezet in

  een gekwaterniseerd galanthamine-derivaat met formule

  (2).

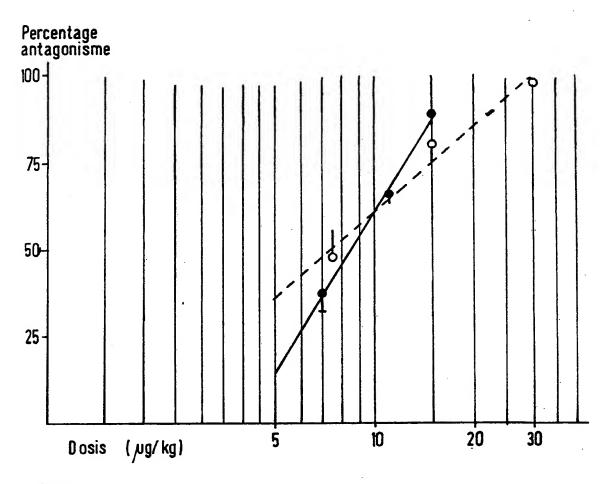

FIG. 1

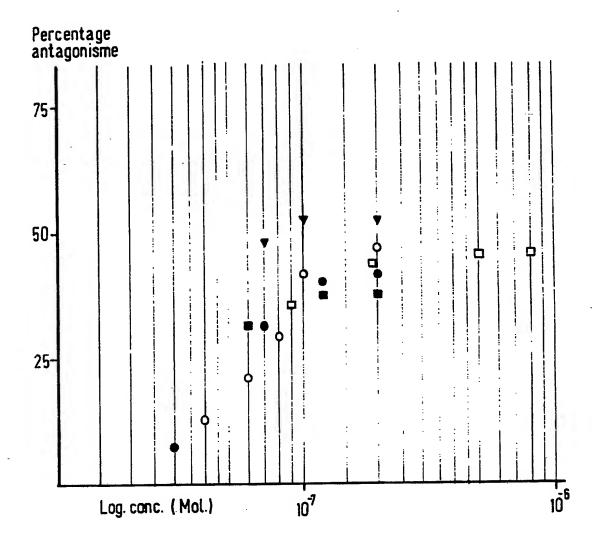

FIG. 2

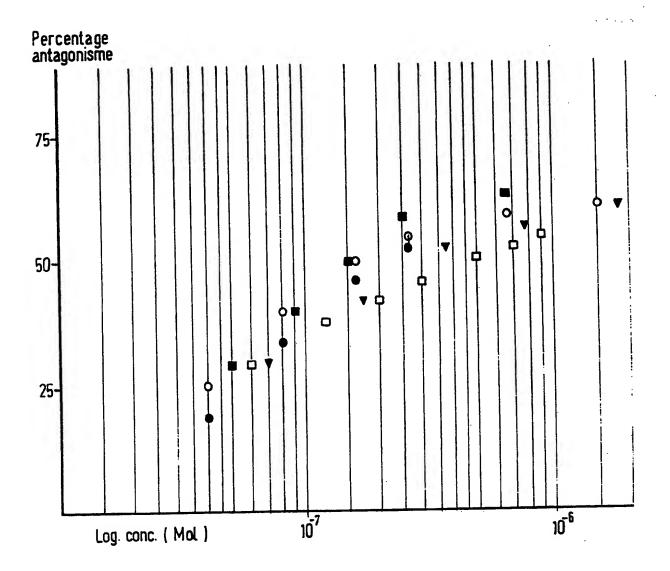
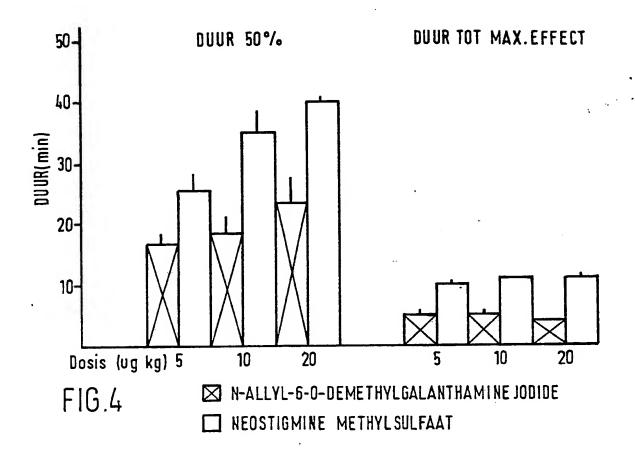
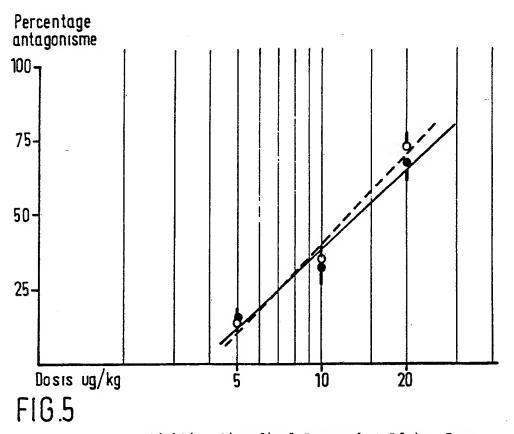
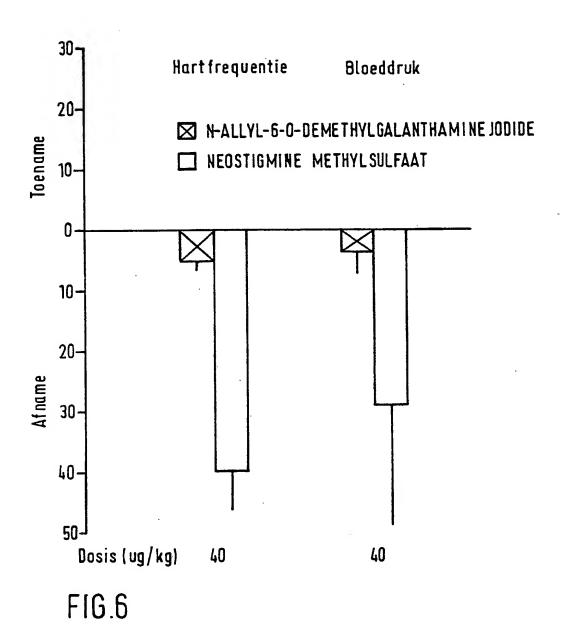

FIG. 3

17

XCH2CH=CHCH2X XCH2 CH2X XCH2C = CCH2X

15

16

XCH2CH2NHCOCONHCH2CH2X XCH2CH2OCO(CH2)nCOOCH2CH2X

17

18

XCH2CH2OCO COCH2CH2X XCH2CH2OCOCH2CH2X

19

20

XCH2CH2COO(CH2)nCOOCH2CH2X C1CONMe(CH2)nNMeCOC1